

ΠΩΣ ΕΔΕΧΘΗ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ Η ΣΗΛΥΒΡΙΑ

ΕΙΣ τὰς 20 'Ιουλίου, ἑορτὴν τοῦ προφήτου 'Ηλία, περὶ τὴν δειλὴν ἐκ τοῦ δρόμου τῶν Σάκκων βλέπομεν σκόνιν ὕψους μὲν ἦτο ἀπόσπασμα ἱππικῶν ὑπὸ τὸν λοχαγὸν τοῦ πυροβολικοῦ 'Αναστάσιον Δαλιανόπουλον.

Ὁ ἀκαρεὶ, ὡς εἰς μετὰ δόσιν τοῦ 'Αγίου Φωτός, διεδόθη ἡ καλὴ εἰδήσις· ἡ Σηλυβρία μας ἡ μέχρις ὥρας ἀπειλουμένη ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀνέπνευσεν, ἐνεδόθη τὴν γαλανόλευκον, οἱ κώδωνες τῶν 'Εκκλησιῶν κτυποῦν χαρμῶσυνος· τὸ πλῆθος ἀκράτητον, ἐξαλλόν, τρέχει πρὸς προὔπντην τοῦ ἡρωικοῦ ἀποσπάσματος.

Οἱ μικροὶ μας πρόσκοποι μὲ τοὺς κοντοὺς προγυνοῦνται, αἱ σάλπιγγες τῶν στρατιωτῶν σαλπίζουσι καὶ τὰ ἀπελευθερωτικὰ σαλπίσματα δονοῦν τὸν ἀέρα καὶ σκορπίζουσι τὴν ἐλευθερίαν.

Μυστήριον μέγα συνετελεῖτο καὶ αἰώνων φοβερὰ δουλεία κατέλειπε. Οἱ οὐρανοὶ ἠγογγύσαν καὶ ἐκείναι συνηγάλλοντο καὶ ὕμνουσι μὲ ἡμᾶς τὸν Θεόν.

Ῥῆγν συγκινήσεως μᾶς κατεκυριεύσαν. Τὰ ἔζητω ἡ 'Ελλάς καὶ ὁ ἐθνοστιασμός δὲν περιγράφονται· μάτι ἀδάκρυτο δὲν ἔμεινε.

Εἰς τὴν θύραν τῆς Μητροπόλεως ὁ Μητροπολίτης Εὐγένιος περιστοιχισμένος ἀπὸ τοὺς συμπολίτας μας ὑπεδέχθη τὸ ἡρωικὸν ἀπόσπασμα, ἡ Μητρόπολις ὑπερπληρώθη, ὡς καὶ ἡ πλατεία καὶ τὰ παράθυρα καὶ οἱ ἐξώστες τῶν οἰκίων.

Μετ' ὀλίγον ὁ λοχαγὸς ἐξαίρετησεν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τὸ πλῆθος καὶ συνεχώρη διὰ τὴν ἀπελευθερώσιν του. Πύχαρισται αὐτὸ διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν ἧς ἔτυχεν, εἶπεν ὅτι εἶναι περιχαρὴς ὅτι εἰς αὐτὸν ἔλαχε νὰ φέρῃ πρῶτος τὴν περιπόθητον ἐλευθερίαν εἰς καταδυναστευμένους ἀδελφούς καὶ εὐίστησε νὰ λησμονήσωσι οἱ 'Ελληνες τὰ δεινὰ ἃ ὑπέστησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Ὁ λοχαγὸς μὲ τὸν ὑπολοχαγόν, τοὺς 9 τιμητικούς του στρατιώτας, τὸν Μητροπολίτην, τοὺς προήγοντας καὶ τοὺς πολίτας κατέρχονται πρὸς τὸ διοικητήριον· αἱ σημαὶ προηγούνται τῆς πομπῆς, ἦν συνοδεύουσιν ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά.

Αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ καταλύονται, οἱ Τούρκοι κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι, ὁ ὑποδιοικητής, ὁ κριτής καὶ οἱ ἄλλοι περίτρομοι ὑπεδέχθησαν τοὺς ἐλευθερωτάς μας. Ὁ λοχαγὸς κατέλαβε τὸ διοικητήριον τὸ πλῆθος ἐν ἐπευφημίᾳ τὸν συνοδεύει μέχρι τῆς Μητροπόλεως.

Τὴν ἐπομένην, ἀτιμώλοισιν σηματοστάτιστον

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΑΝΤΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

ἔφερε μαζί ὁ ἐκδρομὴς ἐκ Ραιδεστοῦ ἕνα ἐνωμοτάρχην μὲ 5 χωροφύλακας, καὶ δύο ἀνωτέρους ὑπαλλήλους.

Ἡ Σηλυβρία σύσσωμος μετὰ χαρὰς τοὺς ἐπαδέχθη, καὶ εἰς τὸν κήπον τῆς 'Ελευθερίας (τὸ

ΚΕΝΟΤΑΦΙΟΝ ΕΝ Τῇ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΘΟΝΤΑΣ ΣΤΡΑΤΩΤΑΣ
Courtesy of Ephraim Stamatidis

Γιὰ τὴν ἐξελύθη τὸ πλῆθος ἐπιδόθη τὴν ἐλευθερίαν του. Εἰς τὰς 22 τὸ πρωὶ ἀναχωρεῖ ὁ κ. Δαλιανόπουλος μὲ τὸ ἡρωικὸν τοῦ ἀποσπάσματος εἰς τὸ Φανάριον, Ἐπιτάκιον, Ἐξαστέρον, Δελινάσιον, Οἰκονομεῖον. Τὸ ἀπόσπασμα εἶναι ἀντινευτικόν, προηγούμενον τοῦ καταρθεμένου νικητικοῦ στρατοῦ τῆς καταλήψεως.

Αὐθημερὸν καταρθεῖν ἡ εἰδήσις ὅτι ἔρχεται λόγος στρατοῦ. Ὁ κόσμος περιχαρὴς ἀναμένει καὶ ἡ κοινότης παρήγγειλε φαγητὰ δι' αὐτόν. Τὸ ἑσπέρας ὅμως δὲν ἦλθεν, τοὺς ἐκράτησαν εἰς τὸ Φανάρι· ἤθελεν καὶ ἐκεῖνοι νὰ ἀπολαύσουσι τοὺς στρατιώτας μας καὶ συνοσχεράσουσι τὴν ἀνατελλασάν ἐλευθερίαν.

Τὴν ἐπομένην περὶ τὴν ὥραν πρὸ μεσημβρίας φαίνονται μακρόθεν.

Φαιδρὰ κτυποῦν αἱ καμπάναι. Τὸ πλῆθος ἐξέρχεται εἰς προὔπντην· ὅλος ὁ κόσμος νέοι, γέροντες, γυναῖκες καὶ παιδιά τρέχουσιν πρὸς τὸ μέρος ὅθεν ἔρχονται.

— Ἐρχονται! Ἐρχονται! φωνάζουσιν καὶ τρέχουσιν πρὸς ἐκεῖ. Τὰ ἐκχωσαντικὰ ζήτω καὶ τὰ «καλῶς ἦλθατε» δονοῦν τὸν ἀέρα.

Εἶναι λόγος τοῦ 27ου Συντάγματος τῆς ἡρωικῆς μεραρχίας Σμύρνης. Ὁ Μητροπολίτης ἀναμένει πρὸ τῆς θύρας τῆς Μητροπόλεως συγκινημένος. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ὑπολοχαγὸς φιλεῖ τὴν χεῖρά του καὶ ἐκείνος τὸν φιλεῖ εἰς τὴν παρειάν. Οἱ πῖλοι σείονται εἰς τὸν ἀέρα καὶ τὰ ζήτω γίνονται ἡχηρότερα.

Ὁ Μητροπολίτης μὲ τὸν ὑπολοχαγόν, τὸν ἀνθυπολοχαγόν καὶ τὸ πλῆθος κατέρχονται τῆς Μητροπόλεως διὰ νὰ μεταδοῦν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ δοξάσουσι τὸν Θεόν ἐπὶ τῇ ἀπολυτρώσει. Ὁ ὑπολοχαγὸς ἐν συντομίᾳ λέγει τὰ κατορθώματα τῆς Μεραρχίας Σμύρνης. Ὁ κ. Σταμούλης συγκινημένος προσαγορεύει τοὺς λυτρωτάς μας, εὐχαριστῶντας αὐτοὺς ἐκ μέρους τῆς Σηλυβρίας.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ὁ στρατὸς ἡσύχασε εἰς τὴν σχολὴν τοῦ χωρίου. Δύο ἡμέραι πλη-

ρη ἀπὸ πολεμικὰ ὅπλα καὶ φυσίγγια τὰ ὅποια ἔφεραν ἀπὸ τὸ μόνον τοῦρκικον χωρίον τῆς περιφερείας μας, τὸ Γιαπαγτζή, ἤχθησαν εἰς τὸ διοικητήριον. Μὲ αὐτὰ ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις εἶχεν ὀπλίσει τοὺς Γιαπαγτζιώτας διὰ νὰ κάμουν σφαγὰς εἰς τὰ γύρω 'Ελληνικὰ χωρία καὶ τρομοκρατήσουσι τὴν ὑπαίθριον χώραν.

Τὴν ἐπομένην ὁ στρατὸς ἀνεχώρησε διὰ τοὺς Ἐπιτάκιον καὶ Ἐξαστέρον καὶ τὴν ἐπαύριον, 24 'Ιουλίου, ἐπανερχετο προηγούμενης τῆς μουσικῆς τοῦ Ἐξαστέρου, παιανίζουσας θούριαν. Τὸ ἀπόγευμα οἱ κώδωνες τῶν 'Εκκλησιῶν κτυποῦν καὶ τὰ πλῆθη συγκεντρώνονται πρὸ τῆς Μητροπόλεως· ὁ λόγος ἀναχωρεῖ, ἡ γενναία μεραρχία ἐπρόκειτο νὰ συναχθῇ εἰς Ραιδεστὸν διὰ νὰ διαπραγματευθῇ εἰς Πάνορμον καὶ δώσῃ κτύπημα σφοδρὸν εἰς τὰς ὁρδὰς τοῦ Κεμάλ. Συγκίνησις κυριεῖται ὅλους· ὁ ὑπολοχαγὸς δίδει τὸ σύνθημα καὶ ὁ στρατὸς προχωρεῖ, ἐνῶ ὁ κόσμος ἐκσπᾷ εἰς φρενιτιώδη ζήτη καὶ τοὺς εὐχεται «ὦρα καλὴ καὶ πάντα ἐμπρός». Ὁ Μητροπολίτης μὲ ὅλην τὴν Σηλυβρίαν καὶ μὲ σημαίας τοὺς συνοδεύουσιν.

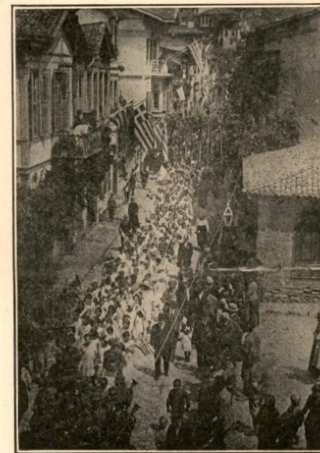
Προσπελάσαμεν τὸν γενναῖον λόγον καὶ ὑποδεχόμεθα ἄλλον τετιμημένον. Τὸ πλῆθος ὑποδέχεται ἐξω τῆς πόλεως ἐξαλλόν ἐκ χαρὰς καὶ μὲ καμπὰς ἄλλους ἐλευθερωτάς τῆς δούλης Θράκης. Οἱ κώδωνες ἔχουσιν ἀναστάσιμα, τὰ ἀτιμώλοισιν τῆς γραμμῆς καὶ ὁ ἀτιμώλυτος συρίζου ἐκχωσαντικὰ. Ὁ στρατὸς εἰσέρχεται ἐν ἀποθώσῃ· δύο νέοι κρατοῦν ἀπὸ τὸν χαλινὸν τὸν ἵππον τοῦ λοχαγοῦ.

Τὰ ἔζητω ἡ Μεγάλῃ Ἑλλάς, ζήτω οἱ φαντάροι, ζήτω ὁ λοχαγὸς ἀντηχοῦν εἰς τὸν ἀέρα· ἡ χαρὰ, ὁ ἐθνοστιασμός ἐβόσσαν εἰς τὸ κατακύρουν. Σείονται καπέλλα καὶ μανδύλια καὶ τὰ δάκρυα χαρὰς βρέχουσιν τὰ πρόσωπα ὅλων. Κυρίαί καὶ παῖδες καὶ τοὺς αἰνοῦν μὲ δάφνας.

Ὁ στρατὸς κατεσκήνωσεν εἰς τὰ περίχωρα τοῦ 'Αγισώφ. Τὴν ἐπομένην τὸ πρωὶ ἐβδόμῃ κατανυκτικὴ δοξολογία. Τὴν ὁριθεύσαν ὥραν κατέρχασεν ὁ στρατὸς δοτικῶς παρετάχθη ἐντὸς τοῦ περιόλου τῆς ἐκκλησίας.

Ἡ ἐκκλησία ὑπερπλήρης κόσμου. Ὅλοι ἐν κατανύξει προσεύχονται καὶ δοξάζουσιν τὸν Ὑψίστον.

Εἰς τὰς 16 Αὐγούστου ἡ κοινότης μας ἦτο ἀνάστατος ἀπὸ πρωΐας· θὰ ἐγίνετο ἡ ἐπίσημος ὕψωσις (Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 31ην σελίδα).

Ἡ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΟΔΟΣ ΤΗΣ ΚΟΜΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΠΩΣ ΕΔΕΧΘΗ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ Η ΣΗΛΥΒΡΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 25ης σελίδος).

σις εἰς τὸν κοντὸν τοῦ Διοικητηρίου τῆς σημαίας, ἥτις εἶχε προσφερθῇ ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν «Ὁ Εὐαγγελισμός».

Ποῦ νὰ ἐφαναζόμεθα στὰ μαῦρα χρόνια τῆς πικρῆς σκλαδιᾶς καὶ τῶν διωγμῶν ὅτι δὲν θὰ ἀργοῦσε νὰ ἔλθῃ ἡ εὐλογημένη ἡμέρα ποῦ ἡ φιλότατη Πάτρις θὰ ἐγίνετο Ἑλληνικὴ καὶ ἡμεῖς θὰ πράτταμε μὲ χαρὰ καὶ λαχτάρα τὴν πρώτην ἐπίσημον σημαίαν ποῦ θὰ ὑψώνετο εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Διοικητήριον! Ἀφ' ἐσπέρας ἡ σημαία ἐκάλυψε τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν διὰ νὰ γίνῃ ἐπ' αὐτῆς ἡ Ἀγία Λειτουργία καὶ ἐπευλογηθῇ.

Ἀπὸ πρωῒας ἡ Σηλυβρία μας ἐνεδύθη ἐορτάσιμα καὶ ἐστολίσθη μὲ τὴν γαλανόλευκην οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν κτυποῦν χαρμωδῶς, τὸ πλῆθος τρέχει εἰς τὴν Μητρόπολιν ὅπου εἶχον καταφθάσει οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι. Μόλις συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν Μητρόπολιν οἱ ἐπίσημοι καὶ οἱ πρόκριτοι ἐξεκίνησαν διὰ τὸ Διοικητήριον. Τῆς πομπῆς προηγεῖτο χαριτωμένη μικρὰ φουστανελλοφόρος κρατοῦσα τὴν ἱερὰν σημαίαν· εἵποντο οἱ ἱερεῖς, ὁ Μητροπολίτης μὲ τοὺς διοικητικούς ὑπαλλήλους καὶ πλῆθος κυρίων καὶ κυριῶν.

Πρὸ τοῦ διοικητηρίου κόσμος πολὺς εἶχε συγκεντρωθῇ. Λόχος στρατοῦ ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Καννάν, ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῆς σημαίας καὶ τῶν ἀρχῶν παρουσιάζει ὅπλα. Τὴν τάξιν κρατεῖ ἡ 21 ὁμάς τοῦ Μακροχωρίου, αὐθημερὸν ἐλθοῦσα.

Πλησίον τοῦ διοικητοῦ καὶ τοῦ Μητροπολίτου ἴσταντο ὁ μουφτής μετὰ Τούρκων προκρίτων, ἀντιπροσωπεῖται Ἀρμενίων, Ἑβραίων καὶ οἱ Ἑλληνες πρόκριτοι τῆς Σηλυβρίας καὶ τῶν πέριξ κοινοτήτων ἐπὶ τούτῳ ἐλθόντες.

Ὅλοι καὶ ὅλοι ἐν θρησκευτικῇ κατανύξει ἤκουσαν τὸν ἀγιασμὸν καὶ τὴν καθαγίασιν τῆς σημαίας. Ὑπὸ τὰς ἱερωτέρας εὐχὰς, τὰ ἐκκωφαντικὰ ζήτω διὰ τὸν Βασιλέα καὶ τὸν στρατὸν, ὑπὸ τὰ σαλπίσματα τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν προσκόπων, ἀνυψώθη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἡ ὑπερήφανη καὶ δοξασιμέ-

νη μας σημαία εἰς τὸν ὑψηλὸν κοντὸν τοῦ Διοικητηρίου.

Ὁ ἥλιος ὅστις ἦτο κρυμμένος, ἅμα τῇ ἀνυψώσει τῆς σημαίας τοῦ σταυροῦ ἐνεφανίσθη ἐν ὅλῃ τῇ λαμπρότητι περιβάλλων αὐτὴν μὲ χρυσοῦν φωτιστόφρονον. Ὅλοι ἐκλαίον ἐκ χαρᾶς καὶ συγκινήσεως. Αἰῶνων ὄνειρα καὶ πόθοι ἐπραγματοποιοῦντο.

Συμπολιταί μας Τοῦρκοι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν ἐπικρατοῦσαν ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν τάξιν, ἀσφάλειαν καὶ δικαιοσύνην παρηκολούθουν τὴν τελετὴν ἀπὸ τὸ ἀντίπεραν ὕψωμα.

Ὁ Μητροπολίτης ἀγιάζει τὸ Διοικητήριον. Ὑποδοχὴ γίνεται ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτοῦ, προσφέρονται ἀναψυκτικὰ καὶ ἀνταλλάσσονται ἐγκάρδια συ-

χαρητήρια καὶ εὐχονται ὅλοι ἐνὶ στόματι «στὴν Πόλιν!»

Ὁ διοικητὴς ἡύχαρίστησε τὸ Προεδρεῖον καὶ τὰ μέλη τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος διὰ τὰ πατριωτικὰ τῶν αἰσθημάτων καὶ τὰς συνεχάρη ὅτι εἰς αὐτὰς ἔλαχεν ἡ ὑψηλὴ τιμὴ ὅπως δωρήσῃ τὴν σημαίαν, τὴν πρώτην ἐπίσημον σημαίαν, τὴν ὑψωθείσαν ἐν τῇ ἀπελευθερωθείσῃ πατρίδι μας.

Τὸ πλῆθος διελύθη ἐν ἀκρατῇ ἐνθουσιασμῷ δοκιμάσαν τὰς ἱερωτέρας τῶν συγκινήσεων καὶ τοὺς ἀγνωστέρους παλμοὺς ἐθνικῆς ἀγαλλιάσεως καὶ ὑπερηφανείας.

Ἐπὶ τὴν 29αυγῆς. Ε. Σ.